

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, be-
trakter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 2:

*Forslag til folketingsbeslutning om arbejds-
markedspension.*

Af Erik B. Smith (S) m.fl.
(Fremsat 7/10 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at det er påtrængende nødvendigt, at der gøres en indsats for, at flere lønmodtagere får forbedrede arbejdsmarkedspensioner.

Vi er også enige i, at vi, hvis der ikke gøres noget, om en række år kan komme til at stå i en meget u hensigtsmæssig situation med en økonomisk opsplittet pensionistgruppe. Men når det drejer sig om beslutningsforslagets punkt 1 om forbedringer af ATP, er det altså regeringens generelle opfattelse, at arbejdsmarkedets parter selv skal forhandle sig frem til ændringer og forbedringer f.eks. i forbindelse med de overenskomstforhandlinger, som forestår. Hvis det så resulterer i, at der bliver behov for en følgelovgivning, er denne regering som tidligere regeringer selvfølgelig indstillet på at gå ind i noget sådant i forlængelse af, at arbejdsmarkedets parter har indgået en aftale.

Selv om parterne altså selv skal forhandle om eventuelle ændringer, vil jeg alligevel gerne ganske kort kommentere nogle af de socialdemokratiske forslag vedrørende ATP.

Når man tager udgangspunkt i den gældende ordning for indbetaling af bidrag til ATP, er der tre forudsætninger, nemlig for

det første at tillægspensionsordningen er knyttet til arbejdsmarkedet, for det andet at ordningen hviler i sig selv med bidrag fra arbejdsmarkedets to parter og uden tilskud fra det offentlige, og for det tredje at der indbetales samme bidrag knyttet alene til beskæftigelsesperioden med den følge, at der udbetales samme tillægspension til personer, der har haft den samme tidsmæssige tilknytning til ordningen. Der blev dog ved ATP-lovens indførelse gennemført særdeles gunstige pensionsvilkår for personer, der indtrådte i ordningens første år.

Det socialdemokratiske forslag til ændringer bryder faktisk med alle disse tre væsentlige principper. Det skal jeg ikke gå i detaljer med, i denne runde i hvert fald, men jeg vil blot påpege, at der altså her er tale om et væsentligt principbrud og dermed også et væsentligt brud på det system, at man plejer at overføre det, arbejdsmarkedets parter har aftalt, til lovgivning her i Folketinget. Der er altså tale om, at man her i Folketinget ganske væsentligt vil ændre de forudsætninger, som parterne selv oprindeligt har været med til at aftale.

For så vidt angår beslutningsforslagets punkt 2 om at iværksætte en generel arbejdsmarkedspensionsordning vil jeg gerne gentage, hvad regeringen tidligere har givet udtryk for, nemlig at vi er enige i, at der er et stort behov for en arbejdsmarkedspensionsordning ved siden af det sociale pensionssystem og ATP-systemet. Vi må ellers forudse endog meget store uligheder mellem de grupper, der allerede har sikret sig ved private pensionsordninger, og dem, der kun har folkepension, eventuelt suppleret med ATP-ordningen.

Som det er fremgået af den tidligere debat, og som det vil blive diskuteret i forbindelse med socialministerens redegørelse og et senere lovforslag, vil regeringen altså løse samspilsproblemet, fordi vi ved at løse samspilsproblemet gør det væsentlig mere attraktivt for arbejdsmarkedets parter i forbindelse med overenskomstsituationen at forhandle sig frem til individuelle aftaler pr. branche.

Det er altså vores opfattelse, at det skal ske pr. forhandling. Vi tror på, at de enkelte forbund og arbejdsgiverorganisationer er bedst til selv at finde frem til en arbejdsmarkedspensionsordning, som passer til deres branche eller overenskomstområde. Vilkårene, som f.eks. pensionsbidragenes størrelse,